

Abans d'engegar-lo us recomane apagar els llums i clicar el botó de pantalla completa.

[Versió MP3](#)

Or poserai per sempre,
Stanco mio cor. Però l'inganno estremo,
Ch'eterno io mi credei. Però. Ben sento,
In noi di cari inganni,
Non che la speme, il desiderio è spento.
Posa per sempre. Assai
Palpitasti. Non val cosa nessuna
I moti tuoi, nè di sospiri è degna
La terra. Amaro e noia
La vita, altro mai nulla; e fango è il mondo
T'acqueta omai. Dispera
L'ultima volta. Al gener nostro il fato
Non donò che il morire. Omai disprezza
Te, la natura, il brutto
Poter che, ascoso, a comun danno impera
E l'infinita vanità del tutto

[Giacomo Leopardi](#)

A SI MATEIX

(versió de [Narcís Comadira](#))

Reposaràs per sempre,
cor meu cansat. Morí l'engany extrem
que jo vaig veure etern. Morí. Be sento
que en mi de cars enganys
no sols l'esper, sinó el desig s'apaga.
Oh, dorm per sempre. Prou
bategares. No valen res de res
els teus neguits, ni de sospirs és digna
la terra. Amargor i tedi,
la vida, mai res més; i el món és fang.
Calma't ja. Desespera
per últim cop. El fat, al nostre gènere,

només donà el morir. Ara, menysprea't i
la natura, i l'ignot
poder que, ocult, pel mal de tots impera,
i la infinita vanitat del tot.

(Giacomo Leopardi, "XXVIII. A si mateix", A: [Cants](#), Barcelona, Edicions 62, 2004, pàgines 246-247)